

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2009
V. volební období

945

Návrh

poslanců Zdeňka Škromacha, Bohuslava Sobotky a dalších

na vydání

zákona,

**kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce,
ve znění pozdějších předpisů, a další zákony**

Z Á K O N

ze dne2009,

**kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů,
a další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ Změna zákoníku práce

Čl. I

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 451/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 192 odst. 1 se část věty druhé za středníkem včetně středníku zrušuje.
2. V § 192 odst. 2 věta první zní: „Náhrada mzdy nebo platu podle odstavce 1 přísluší ve výši 30 % průměrného výdělku za první 3 dny dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény a ve výši 60 % průměrného výdělku od 4. dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény.“
3. V § 192 odst. 3 se slova „i za dobu uvedenou v odstavci 1 části věty druhé za středníkem nebo“ zrušují.
4. V § 370 odst. 1 se věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 105 zrušuje.

ČÁST DRUHÁ Změna zákona o vojácích z povolání

Čl. II

V § 68 odst. 3 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se v písm. a) slova „náhrada ve výši platu neposkytuje“ nahrazují slovy „poskytuje náhrada ve výši 30 % platu“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. III

V § 124 odst. 5 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., písmeno a) zní: „a) po dobu prvního měsíce neschopnosti ke službě nebo nařízené karantény, s výjimkou prvních 3 dnů výkonu služby, za které se služební příjem při neschopnosti ke službě poskytuje ve výši 30 % a při nařízené karanténě se poskytuje ve výši 60 %, nebo“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu

Čl. IV

V § 34 odst. 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., věta první a druhá zní: „Představiteli, jehož výkon funkce se řídí zvláštním právním předpisem a zákoníkem práce, a soudci, kteří byli uznáni dočasně práce neschopnými nebo jim byla nařízena karanténa, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti (karantény) plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 pracovních dnů, za které při dočasné pracovní neschopnosti přísluší plat ve výši 30 %. Ostatním představitelům a poslancům Evropského parlamentu přísluší v období od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) plat za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 % jedné třicetiny platu; plat za období prvních 3 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti přísluší za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 30 % jedné třicetiny platu, a v období prvních 3 kalendářních dnů nařízené karantény přísluší za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 % jedné třicetiny platu.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o obcích

Čl. V

V § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., věta první zní: „Uvolněnému členu zastupitelstva obce za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží ve výši 30 % jedné třicetiny měsíční odměny, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny.“

ČÁST ŠESTÁ
Změna zákona o krajích

Čl. VI

V § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 231/2002 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., věta první zní: „Uvolněnému členu zastupitelstva za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 30 % jedné třicetiny měsíční odměny, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny.”

ČÁST SEDMÁ
Změna zákona o hlavním městě Praze

Čl. VII

V § 53 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., věta první zní: „Uvolněnému členu zastupitelstva hlavního města Prahy za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny.”

ČÁST OSMÁ
Změna služebního zákona

Čl. VIII

V § 111 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., věta první zní: „Státnímu zaměstnanci, který byl uznán dočasně neschopným k výkonu služby, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů dočasné neschopnosti k výkonu služby za dny, které jsou dny výkonu služby, plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 dnů, které jsou dny výkonu služby, za které plat při dočasné pracovní neschopnosti přísluší ve snížené výši, a to ve výši 30 %.“

ČÁST DEVÁTÁ
**Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení
a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti**

Čl. IX

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb. a zákona č. 362/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. a) bodu 1 se číslo „24,1“ nahrazuje číslem „23,6“ a číslo „1,4“ se nahrazuje číslem „0,9“.
2. V § 7 odst. 1 písm. a) bodu 2 se číslo „26“ nahrazuje číslem „25,5“ a číslo „3,3“ se nahrazuje číslem „2,8“.

ČÁST DESÁTÁ Účinnost

Čl. X

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2011.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu a principy navrhované právní úpravy

Návrh zákona ruší karenční dobu v prvních třech dnech nemoci. Dne 1. ledna 2009 nabyla účinnosti nová úprava nemocenského pojištění podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, a zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Podle této úpravy se nemocenské poskytuje až od patnáctého dne pracovní neschopnosti, zatímco za čtvrtý až čtrnáctý den poskytuje náhradu mzdy nebo platu zaměstnavatel (§ 192 zákoníku práce). Za první tři dny pracovní neschopnosti náhrada mzdy ani nemocenské poskytovány nejsou, což je ovšem v rozporu s čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Ústavní soud totiž nálezem vyhl. pod č. 166/2008 Sb., zrušil třídní karenční dobu v zákoně č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, jako protiústavní. V bodě 63 odůvodnění uvedl: „Podle názoru Ústavního soudu ... zrušení poskytování nemocenského za prvé tři dny pracovní neschopnosti je v rozporu s ustanovením čl. 30 odst. 1 Listiny, konkrétně s právem na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci. Změna ustanovení § 15 odst. 1, 3 v § 16 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších zákonů, odebrává všem zaměstnancům v pracovní neschopnosti či karanténě nárok na nemocenské dávky po dobu prvních tří dnů pracovní neschopnosti či karantény. Jedná se o poněkud pohodlný až svévolný postup ze strany státu, který kvůli neurčitému počtu zneuživatelů nemocenských dávek, plošně postihuje všechny kategorie zaměstnanců. Výsledkem je stav, kdy převážná většina zaměstnanců zůstává, po dobu prvých tří dnů pracovní neschopnosti, bez jakýchkoliv prostředků, zatímco jejich povinnost platit pojistné zůstala nedotčena. Nedotčena samozřejmě zůstala i jejich povinnost platit tzv. regulační poplatky, vyhledají-li lékařskou pomoc. Je nepřijatelné, aby stát pouze vyžadoval splnění povinností ze strany zaměstnanců (v daném případě plnění pojistného) a nedbal přitom ochrany jejich zájmů, postihne-li je zmíněná událost v podobě pracovní neschopnosti. Došlo tak k porušení práv zaměstnanců, které dosahuje ústavněprávní dimenze. Systém nemocenského pojištění by neměl sloužit ke krytí deficitu státního rozpočtu.”

Karenční doba však nebyla zrušena v právní úpravě, která nabyla účinnosti 1. ledna 2009, čímž došlo k obnovení protiústavního stavu. Na protiústavnosti platné právní úpravy nemění nic skutečnost, že od 1. ledna 2009 podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, místo nemocenského náleží nemocnému zaměstnanci náhrada mzdy hrazená zaměstnavatelem. Tato změna systému se promítla i do zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, kde se v § 7 snížily odvody zaměstnavatele na nemocenské pojištění a zrušily přímé odvody zaměstnance. To však neznamená, že zaměstnanec již není účasten na systému nemocenského pojištění, naopak § 5 a 6 zákona o nemocenském pojištění výslovně stanoví, že zaměstnanci jsou účastni

pojištění, jen za ně platí pojištění zaměstnavatel. Proto pro ně i nadále platí právní názor Ústavního soudu, podle něhož je protiústavní, aby zaměstnanec účastný na systému nemocenského pojištění při nemoci nepřesahující 3 dny nebyl vůbec nijak materiálně zajištěn.

Tento protiústavní stav se snaží navržená novela zákoníku práce odstranit tím, že třídní karenční dobu v § 192 zákoníku práce ruší. Po první tři dny dočasné pracovní neschopnosti bude zaměstnavatel poskytovat náhradu mzdy nebo platu ve výši 30 % průměrného výdělku. Tato výše v zásadě odpovídá 25 % denního vyměřovacího základu podle § 17 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2007, protože tehdy nemocenské náleželo za každý kalendářní den nemoci, zatímco nyní náleží náhrada mzdy nebo platu jen za pracovní dny.

Účelem návrhu je tedy ochrana ústavněprávních sociálních práv zaměstnanců. Opatření je navrženo jako trvalé.

Jelikož toto opatření finančně zatěžuje zaměstnavatele, je kompenzováno snížením odvodu zaměstnavatele na nemocenské pojištění podle § 7 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, o 0,5 % počínaje rokem 2011. Opatření pro rok 2010, provedené zákonem č. 362/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010, zůstává zachováno, počínaje rokem 2011 však dojde ke snížení odvodů zaměstnavatelů. I nadále bude uplatňováno přechodné ustanovení podle čl. X bodu 1 zákona č. 362/2009 Sb., které zní: „Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za kalendářní měsíce před rokem 2011 odvádějí zaměstnavatelé podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2010.“

S ohledem na ústavní princip rovnosti a zákazu diskriminace bylo třeba promítnout tutéž změnu, tedy zrušení třídní karenční doby, též do zákona o vojácích z povolání, zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, zákona o obcích, zákona o krajích, zákona o hlavním městě Praze a služebního zákona.

Zákon č. 362/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010, zavádí vložení § 40a třídní karenční dobu i u ošetrovného podle § 40 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, avšak pouze pro rok 2010. Protože předkládaný návrh zákona má nabýt účinnosti až 1. ledna 2011, není systémové toto dočasné opatření odstraňovat a měnit tak předpoklady předloženého návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2010.

Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s právem Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem, směřuje ve smyslu čl. 41 Listiny základních práv a svobod zejména ke zvýšení zákonného standardu ústavního práva občanů na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci, zakotveného v čl. 30 odst. 1 Listiny. Návrh zákona je v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je ČR vázána. Návrh zákona je v souladu s právem ES/EU.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Snížení odvodu zaměstnavatelů na nemocenské pojištění o 0,5 % povede ke snížení příjmů státního rozpočtu přibližně o 3 mld. Kč ročně počínaje rokem 2011. Dojde též

k nevýznamnému zvýšení výdajů veřejných rozpočtů na platby nemocenského některým vojákům, policistům, úředníkům a funkcionářům státní správy a samosprávy. Jinak na rozpočty krajů a obcí nemá návrh zákona vliv.

Dopady na podnikatelské prostředí, sociální dopady a dopady ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Dopady na podnikatelské prostředí má zavedení povinnosti zaměstnavatele vyplácet nemocnému zaměstnanci náhradu mzdy i v prvních třech dnech nemoci. Toto opatření ale bude kompenzováno snížením odvodů zaměstnavatele na nemocenské pojištění. Návrh má pozitivní sociální dopady, protože zvyšuje reálnou ochranu sociálních práv zaměstnanců a zajišťuje jim zabezpečení podle čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod i při krátkodobé nemoci. Návrh neznevýhodňuje muže ani ženy.

Zvláštní část

K části první (Změna zákoníku práce)

Navrhuje se ze zákoníku práce odstranit karenční dobu tří dnů, v níž se zaměstnanci v dočasné pracovní neschopnosti neposkytuje náhrada mzdy nebo platu.

K bodu 1

Ruší se výjimka pro první tři dny, v nichž se neposkytuje náhrada mzdy nebo platu.

K bodu 2

Obdobně jako u karantény se náhrada mzdy nebo platu stanovuje ve výši 30 % průměrného výdělku.

K bodu 3

Zohledňuje se zrušení třídní karenční doby. Možnost upravit v kolektivní smlouvě výhodnější podmínky pro zaměstnance však zůstává zachována, i pokud jde o první tři dny pracovní neschopnosti.

K bodu 4

Zohledňuje se zrušení třídní karenční doby.

K části druhé až osmé

V návaznosti na zrušení třídní karenční doby pro zaměstnance se s ohledem na ústavní princip rovnosti a zákazu diskriminace tatož změna provádí do zákona o vojácích z povolání, zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, zákona o obcích, zákona o krajích, zákona o hlavním městě Praze a služebního zákona. Ve všech těchto případech bude v prvních třech dnech nemoci náležet náhrada v obdobné výši jako u karantény, tedy ve výši 30 % platu či odměny.

K části deváté (Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti)

K čl. XVIII

K bodu 1

S ohledem na novou povinnost zaměstnavatele poskytovat zaměstnancům náhradu mzdy či platu i v prvních třech dnech dočasné pracovní neschopnosti, zavádí se jako kompenzační opatření počínaje rokem 2011 snížení odvodu zaměstnavatele na nemocenské pojištění podle § 7 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a to o 0,5 %.

K bodu 2

Ze stejných důvodů, ve stejné výši a na stejnou dobu jako v bodě 1 se snižuje odvod na nemocenské pojištění také u zaměstnavatelů s průměrným měsíčním počtem zaměstnanců nižším než 51 zaměstnanců, pokud si tuto sazbu sami stanoví podle § 7 odstavce 3 zákona.

K části desáté (Účinnost)

Navrhuje se poměrně dlouhá legisvakanční lhůta. Stanovení účinnosti až od 1. ledna 2011 umožní na jedné straně vyhovět nálezu Ústavního soudu, avšak nedotýká se prosazených rozpočtových opatření na rok 2010 a dává zaměstnavatelům dostatek času, aby se mohli přizpůsobit nové právní úpravě.

V Praze dne 22. října 2009

Zdeněk Škromach, v. r.
Bohuslav Sobotka, v. r.
Lenka Mazuchová, v. r.
Marcela Mertinová, v. r.
Vladimíra Lesenská, v. r.
Jan Látka, v. r.
Hana Orgoníková, v. r.
Ladislav Skopal, v. r.

Měněná ustanovení zákonů s vyznačením navrhovaných změn

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce

§ 192

(1) Zaměstnanec, který byl uznán dočasně práce neschopným nebo kterému byla nařízena karanténa, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény náhrada mzdy nebo platu ve dnech podle věty druhé a ve výši podle odstavce 2, pokud ke dni vzniku dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény zaměstnanec splňuje podmínky nároku na nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění. V mezích období uvedeného ve větě první přísluší tato náhrada mzdy nebo platu za dny, které jsou pro zaměstnance pracovními dny, a za svátky, za které jinak přísluší zaměstnanci náhrada mzdy nebo se mu plat nekrátí, pokud v těchto jednotlivých dnech splňuje podmínky nároku na výplatu nemocenského podle předpisů o nemocenském pojištění, a pokud pracovní poměr trvá, ne však déle než do dne vyčerpání podpůrné doby určené pro výplatu nemocenského 61); ~~náhrada mzdy nebo platu nepřísluší za první 3 takovéto dny dočasné pracovní neschopnosti, nejvýše však za prvních 24 neodpracovaných hodin z rozvržených směn.~~ Vznikla-li dočasná pracovní neschopnost ode dne, v němž má zaměstnanec směnu již odpracovanou, počíná období 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti pro účely poskytování náhrady mzdy nebo platu následujícím kalendářním dnem. Jestliže v období prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény náleží nemocenské 62) nebo peněžitá pomoc v mateřství 63), náhrada mzdy nebo platu nepřísluší. Vznikne-li zaměstnanci v době dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény právo na náhradu mzdy nebo platu podle věty první až třetí, nepřísluší mu současně náhrada mzdy nebo platu z důvodu jiné překážky v práci.

(2) **Náhrada mzdy nebo platu podle odstavce 1 přísluší ve výši 30 % průměrného výdělku za první 3 dny dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény a ve výši 60 % průměrného výdělku od 4. dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény.** ~~Náhrada mzdy nebo platu podle odstavce 1 přísluší ve výši 60 % průměrného výdělku.~~ Pro účely stanovení náhrady mzdy nebo platu se zjištěný průměrný výdělek upraví stejným způsobem, jakým se upravuje denní vyměřovací základ pro výpočet nemocenského z nemocenského pojištění 64), s tím, že pro účely této úpravy se příslušná redukční hranice stanovená pro účely nemocenského pojištění 64a) vynásobí koeficientem 0,175 a poté zaokrouhlí na haléře směrem nahoru. Má-li zaměstnanec za pracovní den, v němž mu vzniklo nebo zaniklo právo na náhradu mzdy nebo platu podle odstavce 1, také právo na mzdu nebo plat za část pracovní doby, náleží mu za tento den jen poměrný díl náhrady mzdy nebo platu připadající na tu část pracovní doby, za kterou mu nenáleží mzda nebo plat.

(3) Dohodnutá nebo vnitřním předpisem stanovená výše náhrady mzdy nebo platu ~~i za dobu uvedenou v odstavci 1 části věty druhé za středníkem~~ nebo nad výši uvedenou v odstavci 2 věty první nesmí převýšit průměrný výdělek (§ 356 odst. 1).

(4) Náhrada mzdy nebo platu stanovená podle odstavců 2 a 3 se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy je podle předpisů o nemocenském pojištění nárok na nemocenské v poloviční výši⁶⁵⁾.

(5) Porušil-li zaměstnanec v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti povinnosti uvedené v odstavci 6 věty první, které jsou součástí režimu dočasné práce neschopného pojištěnce, může zaměstnavatel se zřetelem na závažnost porušení těchto povinností náhradu mzdy nebo platu snížit nebo neposkytnout.

(6) Zaměstnavatel je oprávněn kontrolovat, zda zaměstnanec, který byl uznán dočasně práce neschopným, dodržuje v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti stanovený režim dočasné práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost stanovenou zvláštním právním předpisem⁶⁶⁾ zdržovat se v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek. Zaměstnavatel je povinen v případě zjištění porušení povinnosti uvedené ve větě první zaměstnancem vyhotovit o kontrole písemný záznam s uvedením skutečností, které znamenají porušení tohoto režimu; stejnopis tohoto záznamu je zaměstnavatel povinen doručit zaměstnanci, který tento režim porušil, okresní správě sociálního zabezpečení příslušné podle místa pobytu zaměstnance v době dočasné pracovní neschopnosti⁶⁷⁾ a ošetřujícímu lékaři dočasné práce neschopného zaměstnance. Zaměstnavatel je oprávněn požádat ošetřujícího lékaře, který stanovil zaměstnanci režim dočasné práce neschopného pojištěnce, o sdělení tohoto režimu v rozsahu, který je zaměstnavatel oprávněn kontrolovat, a o zhodnocení zaměstnavatelem zjištěných případů porušení tohoto režimu. Zaměstnanec je povinen umožnit zaměstnavateli kontrolu dodržování svých povinností uvedených ve větě první.

(3) Dohodnutá nebo vnitřním předpisem stanovená výše náhrady mzdy nebo platu ~~i za první 3 dny dočasné pracovní neschopnosti (odstavec 1 část věty druhé za středníkem)~~ nebo nad výši uvedenou v odstavci 2 věty první nesmí převýšit průměrný výdělek (§ 356 odst. 1).

(4) Náhrada mzdy nebo platu stanovená podle odstavců 2 a 3 se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy je podle předpisů o nemocenském pojištění nárok na nemocenské v poloviční výši⁶⁵⁾.

(5) Porušil-li zaměstnanec v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti povinnosti uvedené v odstavci 6 věty první, které jsou součástí režimu dočasné práce neschopného pojištěnce, může zaměstnavatel se zřetelem na závažnost porušení těchto povinností náhradu mzdy nebo platu snížit nebo neposkytnout.

(6) Zaměstnavatel je oprávněn kontrolovat, zda zaměstnanec, který byl uznán dočasně práce neschopným, dodržuje v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti stanovený režim dočasné práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost stanovenou zvláštním právním předpisem⁶⁶⁾ zdržovat se v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek. Zaměstnavatel je povinen v případě zjištění porušení povinnosti uvedené ve větě první zaměstnancem vyhotovit o kontrole písemný záznam s uvedením skutečností, které znamenají porušení tohoto režimu; stejnopis tohoto záznamu je zaměstnavatel povinen doručit zaměstnanci, který tento režim porušil, okresní správě

sociálního zabezpečení příslušné podle místa pobytu zaměstnance v době dočasné pracovní neschopnosti⁶⁷⁾ a ošetřujícímu lékaři dočasně práce neschopného zaměstnance. Zaměstnavatel je oprávněn požádat ošetřujícího lékaře, který stanovil zaměstnanci režim dočasně práce neschopného pojištěnce, o sdělení tohoto režimu v rozsahu, který je zaměstnavatel oprávněn kontrolovat, a o zhodnocení zaměstnavatelem zjištěných případů porušení tohoto režimu. Zaměstnanec je povinen umožnit zaměstnavateli kontrolu dodržování svých povinností uvedených ve větě první.

§ 370

Náhrada za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti

(1) Náhrada za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti přísluší zaměstnanci ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání a plnou výší náhrady mzdy nebo platu podle § 192 a plnou výší nemocenského. ~~Náhrada za ztrátu na výdělků podle věty první přísluší zaměstnanci do výše jeho průměrného výdělků před vznikem škody i za dobu, kdy mu v době prvních 3 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti nenáleží nemocenské 105) nebo kdy mu podle § 192 odst. 1 části věty druhé za středníkem nepřísluší náhrada mzdy nebo platu.~~

(2) Náhrada za ztrátu na výdělků podle odstavce 1 přísluší zaměstnanci i při jeho další pracovní neschopnosti z důvodu téhož pracovního úrazu nebo nemoci z povolání. Průměrným výdělkem před vznikem škody podle věty první je průměrný výdělek zaměstnance před vznikem této další škody. Jestliže před vznikem této další škody příslušela zaměstnanci náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, náhrada za ztrátu na výdělků podle odstavce 1 se zaměstnanci poskytne do výše částky, do které by mu příslušela náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, kdyby nebyl neschopen práce. Za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se považuje náhrada mzdy nebo platu podle § 192 a nemocenské.

~~105) § 15 odst. 1 a 3 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.~~

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání

§ 68

Náhrada platu

(1) Voják má za nevyčerpanou dovolenou nebo za její poměrnou část nárok na náhradu ve výši platu, který odpovídá době nevyčerpané řádné dovolené, pokud řádnou dovolenou nebo její poměrnou část nemohl vyčerpat ani do konce následujícího kalendářního roku. Náhrada podle věty první se stanoví z platu, který by vojákovi náležel v posledním měsíci, kdy mohl tuto dovolenou čerpat.

(2) Voják je povinen vrátit plat vyplacený za dobu řádné dovolené nebo za její část, na niž ztratil nárok nebo na niž mu nárok nevznikl.

(3) Vojákovi se poskytuje náhrada ve výši platu

a) po dobu prvního měsíce dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, s výjimkou prvních 3 dnů výkonu služby, za které se ~~náhrada ve výši platu neposkytuje~~ **poskytuje náhrada ve výši 30 % platu**; dočasnou neschopností ke službě pro nemoc nebo úraz se pro účely tohoto zákona rozumí dočasná pracovní neschopnost uznaná podle předpisů o nemocenském pojištění 19a),

b) nejdéle po dobu 12 měsíců od počátku neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, které voják utrpěl při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby, nebo

c) po dobu, po kterou voják nemůže konat službu pro karanténu nařízenou podle zvláštních právních předpisů 19b) nebo po kterou je vojákovi nařízena izolace, s výjimkou prvních 3 dnů výkonu služby, za které se poskytuje náhrada ve výši 60 % platu.

(4) Nárok na náhradu platu nemá voják, který si úmyslně přivodil dočasnou neschopnost ke službě. Náhrada platu ve výši 50 % náleží vojákovi, jestliže si přivodil dočasnou neschopnost ke službě

a) zaviněnou účastí ve rvačce; rvačkou se zde rozumí vzájemné napadení nebo fyzický střet 2 nebo více osob,

b) jako bezprostřední následek své opilosti nebo zneužití omamných prostředků nebo psychotropních látek, nebo

c) při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku.

(5) Porušil-li voják v období trvání nároku na náhradu platu při neschopnosti ke službě režim dočasně práce neschopného pojištěnce, může mu být se zřetelem na závažnost porušení náhrada platu snížena nebo odňata. Pokud již byla vyplacena, považují se vyplacené částky za přeplatek, který je voják povinen uhradit plátcí náhrady platu.

(6) Při dočasném zproštění výkonu služby po dobu uvedenou v odstavci 3 náleží vojákovi náhrada platu, která se krátí obdobně jako v § 67 odst. 1.

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů § 124

(1) Příslušník, který je pověřen zastupováním na jiném služebním místě, má nárok na služební příjem ve výši, v jaké by mu náležel, kdyby byl na toto služební místo ustanoven.

(2) Příslušník, který je zařazen do zálohy činné a je vyslán k výkonu služby k jiné organizační složce státu, právnické nebo fyzické osobě, má nárok na služební příjem ve výši odpovídající průměrnému služebnímu příjmu, jestliže mu není poskytována odměna za vykonanou práci uvedenými subjekty. Je-li tato odměna nižší než služební příjem podle věty první, má nárok na doplatek služebního příjmu.

(3) Příslušník, který je zařazen do zálohy pro studující nebo zálohy pro přechodně nezařazené, má nárok na služební příjem ve výši odpovídající 80 % průměrného služebního příjmu.

(4) Příslušník zařazený do zálohy zvláštní má nárok na služební příjem podle činnosti jím vykonávané v této záloze.

(5) Příslušníkovi se poskytuje služební příjem

a) **po dobu prvního měsíce neschopnosti ke službě nebo nařízené karantény, s výjimkou prvních 3 dnů výkonu služby, za které se služební příjem při neschopnosti ke službě poskytuje ve výši 30 % a při nařízené karanténě se poskytuje ve výši 60 %, nebo**

b) nejdéle po dobu 12 měsíců od počátku neschopnosti ke službě, jde-li o neschopnost ke službě v důsledku služebního úrazu nebo nemoci z povolání.

(6) Příslušník, který je zproštěn výkonu služby, má nárok na služební příjem ve výši 50 % služebního příjmu odpovídajícího průměrnému služebnímu příjmu; to neplatí, byl-li příslušník vzat do vazby. Tento příjem náleží příslušníkovi zproštěnému výkonu služby i po dobu uvedenou v odstavci 5. Jestliže se v řízení o kázeňském přestupku, o jednání, které má znaky přestupku 20) nebo jiného správního deliktu, 21) anebo o trestném činu neprokáže vina příslušníka, doplatí se mu část služebního příjmu, o niž mu byl služební příjem zkrácen.

(7) Příslušník má za dobu čerpání dovolené nebo služebního volna nárok na služební příjem ve výši odpovídající průměrnému služebnímu příjmu. Jestliže příslušník nemohl dovolenou vyčerpat do konce následujícího kalendářního roku, náleží mu za ni náhrada ve výši služebního příjmu, který odpovídá době nevyčerpané dovolené.

(8) Příslušník, který nemůže po přechodnou dobu vykonávat službu z provozní příčiny nebo jiné překážky ve službě na straně bezpečnostního sboru, má nárok na služební příjem. Za překážku ve službě na straně bezpečnostního sboru se považuje též doba jízdy v dopravním prostředku na služební cestě, jestliže je konána v době služby, účast na nařízené mimořádné preventivní prohlídce, očkování nebo diagnostické zkoušce.

(9) Příslušník má po zrušení rozhodnutí o skončení služebního poměru za dobu, po kterou nevykonával službu, nárok na služební příjem ve výši odpovídající průměrnému služebnímu příjmu.

(10) Příslušník zařazený do zálohy činné, který je vyslán k výkonu služby do zahraničí, má nárok na služební příjem podle činnosti vykonávané po dobu zařazení v této záloze, jestliže mu není poskytována odměna podle mezinárodní smlouvy nebo právního předpisu vydaného na jejím základě 62a). Je-li tato odměna nižší než služební příjem podle věty první, má nárok na doplatek do výše služebního příjmu.

(11) Příslušník zařazený do zálohy činné, který je vyslán jako národní expert k výkonu služby k orgánům Evropské unie 62b), má nárok na služební příjem podle činnosti vykonávané po dobu zařazení v této záloze.

(12) Nárok na služební příjem nemá příslušník, který si neschopnost ke službě úmyslně přivodil. Služební příjem ve výši 50 % náleží příslušníkovi, jestliže si přivodil neschopnost ke službě

a) zaviněnou účastí ve rvačce; rvačkou se zde rozumí vzájemné napadení nebo fyzický střet 2 nebo více osob, nebo

b) jako bezprostřední následek své opilosti nebo zneužití omamných prostředků nebo psychotropních látek.

(13) Porušil-li příslušník v období trvání nároku na služební příjem při neschopnosti ke službě režim dočasně práce neschopného pojištěnce, může mu být se zřetelem na závažnost porušení tohoto režimu služební příjem krácen nebo odňat. Pokud již byl vyplacen, považují se vyplacené částky za přeplatek, který je příslušník povinen uhradit plátcí služebního příjmu.

20) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

21) Například § 27 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání.

62a) Například článek 5 odst. 2 a 4 společné akce Rady (2002/210/SZBP) ze dne 11. března 2002 o Policejní misi Evropské unie.

62b) Například rozhodnutí Rady 2003/479/ES ze dne 16. června 2003 o pravidlech pro národní odborníky a vojenský personál přidělený do generálního sekretariátu Rady.

Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu

§ 34

(1) Představiteli, poslanci Evropského parlamentu a soudci náleží plat ode dne, v němž splnil zákonné podmínky pro výkon funkce.

(2) Při současném výkonu dvou funkcí představitele náleží představiteli plat stanovený tímto zákonem, který je vyšší.

(3) Představiteli, jehož výkon funkce se řídí zvláštním právním předpisem a zákoníkem práce, 9) a soudci nenáleží, pokud se dále nestanoví jinak, plat za dobu, po kterou dočasně nevykonává funkci z důvodů, pro které se podle zákoníku práce zaměstnancům neposkytuje náhrada mzdy, 10) pokud se dále nestanoví jinak.

(4) ~~Představiteli, jehož výkon funkce se řídí zvláštním právním předpisem a zákoníkem práce, a soudci, kteří byli uznáni dočasně práce neschopnými nebo jim byla nařízena karanténa, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti (karantény) plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 pracovních dnů, za které při dočasné pracovní neschopnosti plat nepřísluší. Ostatním představitelům a poslancům Evropského parlamentu přísluší v období od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) plat za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 % jedné třicetiny platu; plat nepřísluší za období prvních 3 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti a v období prvních 3 kalendářních dnů nařízené karantény přísluší za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 % jedné třicetiny platu. Představiteli, jehož výkon funkce se řídí zvláštním právním předpisem a zákoníkem práce, a soudci, kteří byli uznáni dočasně práce neschopnými nebo jim byla nařízena karanténa, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti (karantény) plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 pracovních dnů, za které při dočasné pracovní neschopnosti přísluší plat ve výši 30 %. Ostatním představitelům a poslancům Evropského parlamentu přísluší v období od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) plat za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 % jedné třicetiny platu; plat za období prvních 3 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti přísluší za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 30 % jedné třicetiny platu, a v období prvních 3 kalendářních dnů nařízené karantény přísluší za~~

každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 % jedné třicetiny platu. Plat stanovený podle věty první a druhé se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy se nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění snižuje na polovinu 10a). Výše platu ve snížené výši za jednotlivý den se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Při dočasné pracovní neschopnosti vzniklé z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání se však poskytuje plat v plné výši od počátku do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti.

(5) Prezidentu republiky náleží plat i po dobu, po kterou funkci dočasně nevykonává.

(6) Představiteli a poslanci Evropského parlamentu náleží plat do dne ukončení výkonu funkce.

(7) Soudci náleží plat do dne ukončení pracovního vztahu.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích

§ 73

(1) Měsíční odměna je peněžité plnění poskytované měsíčně podle druhu vykonávané funkce a podle počtu obyvatel obce ve výši a za podmíněk, které stanoví prováděcí právní předpis. Měsíční odměnu tvoří pevná složka stanovená podle druhu vykonávané funkce a příplatek podle počtu obyvatel obce. Při určení výše příplatku podle počtu obyvatel obce se vychází z počtu obyvatel, kteří jsou k 1. lednu příslušného kalendářního roku hlášeni v obci k trvalému pobytu. Počet obyvatel obce se zaokrouhluje na celé stovky nahoru.

(2) Měsíční odměna se uvolněným členům zastupitelstva obce v obcích s rozšířenou působností, v obcích s pověřeným obecním úřadem, v obcích s matričním úřadem 23a) a v obcích se stavebním úřadem 23b) zvyšuje o částku stanovenou prováděcím právním předpisem.

(3) Nevykonává-li uvolněný člen zastupitelstva obce funkci z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, karantény, těhotenství nebo péče o dítě do 3 let věku, měsíční odměna mu nenáleží, nestanoví-li se jinak v odstavci 4; v kalendářním měsíci, v němž z těchto důvodů uvolněný člen zastupitelstva obce vykonával funkci jen po část měsíce, náleží mu měsíční odměna v poměrné výši.

(4) ~~Uvolněnému členu zastupitelstva obce měsíční odměna za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti nenáleží, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny.~~ **Uvolněnému členu zastupitelstva obce za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží ve výši 30 % jedné třicetiny měsíční odměny, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny.** Pro účely stanovení výše měsíční odměny ve snížené výši podle věty první se jedna třicetina měsíční odměny upraví stejným způsobem, jakým se upravuje denní vyměřovací základ pro

stanovení nemocenského z nemocenského pojištění. Měsíční odměna ve snížené výši stanovená podle věty první se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy se nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění snižuje na polovinu. Výše měsíční odměny ve snížené výši stanovené podle věty první a třetí za jednotlivý kalendářní den se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích

§ 48

(1) Měsíční odměna je peněžité plnění poskytované měsíčně podle druhu vykonávané funkce a podle počtu obyvatel kraje a ve výši stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Nevykonává-li uvolněný člen zastupitelstva funkci z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, karantény, těhotenství nebo péče o dítě do 3 let věku, měsíční odměna mu nenáleží, pokud se nestanoví jinak v odstavci 3; v kalendářním měsíci, v němž z těchto důvodů uvolněný člen zastupitelstva vykonával funkci jen po část měsíce, náleží mu měsíční odměna v poměrné výši.

~~(3) Uvolněnému členu zastupitelstva měsíční odměna za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti nenáleží, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny. Uvolněnému členu zastupitelstva za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 30 % jedné třicetiny měsíční odměny, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny. Pro účely stanovení výše měsíční odměny ve snížené výši podle věty první se jedna třicetina měsíční odměny upraví stejným způsobem, jakým se upravuje denní vyměřovací základ pro stanovení nemocenského z nemocenského pojištění. Měsíční odměna ve snížené výši stanovená podle věty první se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy se nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění snižuje na polovinu. Výše měsíční odměny ve snížené výši stanovené podle věty první a třetí za jednotlivý kalendářní den se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.~~

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze

§ 53

(1) Měsíční odměna je peněžité plnění poskytované měsíčně, podle druhu vykonávané funkce, ve výši a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Měsíční odměnu tvoří pevná složka, stanovená podle druhu vykonávané funkce, a příplatek podle počtu obyvatel hlavního města Prahy. Při určení výše příplatku podle počtu obyvatel se vychází z počtu obyvatel, kteří jsou k 1. lednu příslušného kalendářního roku na území hlavního města Prahy hlášeni k trvalému pobytu. Počet obyvatel se zaokrouhluje na celé stovky nahoru.

(2) Nevykonává-li uvolněný člen zastupitelstva hlavního města Prahy funkci z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, karantény, těhotenství nebo péče o dítě do 3 let věku, měsíční odměna mu nenáleží, pokud se nestanoví jinak v odstavci 4; v kalendářním měsíci, v němž z těchto důvodů uvolněný člen zastupitelstva hlavního města Prahy vykonával funkci jen po část měsíce, náleží mu měsíční odměna v poměrné výši.

(3) Uvolněným členům zastupitelstva hlavního města Prahy se měsíční odměna zvyšuje o částku, která náleží uvolněným členům zastupitelstev obcí, ve kterých působí pověřený obecní úřad. Její výše je stanovena prováděcím právním předpisem.

~~(4) Uvolněnému členu zastupitelstva hlavního města Prahy měsíční odměna za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti nenáleží, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny. Uvolněnému členu zastupitelstva hlavního města Prahy za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny, za první 3 kalendářní dny karantény náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny a od čtvrtého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mu náleží měsíční odměna za každý kalendářní den ve výši 60 % jedné třicetiny měsíční odměny. Pro účely stanovení výše měsíční odměny ve snížené výši podle věty první se jedna třicetina měsíční odměny upraví stejným způsobem, jakým se upravuje denní vyměřovací základ pro stanovení nemocenského z nemocenského pojištění. Měsíční odměna ve snížené výši stanovená podle věty první se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy se nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění snižuje na polovinu. Výše měsíční odměny ve snížené výši stanovené podle věty první a třetí za jednotlivý kalendářní den se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.~~

Zákon č. 218/2002 Sb., služební zákon

§ 111

Státnímu zaměstnanci, který byl uznán dočasně neschopným k výkonu služby, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů dočasné neschopnosti k výkonu služby za dny, které jsou dny výkonu služby, plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 dnů, které jsou dny výkonu služby, ~~za které plat při dočasné pracovní neschopnosti nepřísluší za které~~ **plat při dočasné pracovní neschopnosti přísluší ve snížené výši, a to ve výši 30 %**. Plat stanovený podle věty první se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění náleží ve výši 50 %; plat stanovený podle věty první nepřísluší státnímu zaměstnanci, který si úmyslně přivodil dočasnou pracovní neschopnost. Dočasnou neschopností k výkonu služby se pro účely tohoto zákona rozumí dočasná pracovní neschopnost uznaná podle zvláštního právního předpisu 52b) a karanténa nařízená podle zvláštního právního předpisu 52c).

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

§ 7

(1) Sazby pojistného činí

a) u zaměstnavatele

1. v roce 2010 25 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. a), z toho 2,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, a od roku 2011 ~~24,1~~ **23,6** % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. a), z toho ~~1,4~~ **0,9** % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti,

2. počínaje rokem 2011 ~~26~~ **25,5** % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. a), z toho ~~3,3~~ **2,8** % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o zaměstnavatele s průměrným měsíčním počtem zaměstnanců nižším než 51 zaměstnanců, pokud si tuto sazbu sám stanoví podle odstavce 3,

3. 21,5 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. b),

b) u zaměstnance 6,5 % z vyměřovacího základu,

c) u osoby samostatně výdělečně činné

1. 29,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 a 2, z toho 28 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou důchodového pojištění,

2. 1,4 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 3, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou nemocenského pojištění,

d) u osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění 28 % z vyměřovacího základu,

e) u zahraničního zaměstnance 1,4 % z vyměřovacího základu.